

УПРАВЛЕНИЕ И МИСИЯ

Урок 11 за 12
септември 2026 г.

„Защото знаете благодатта на нашия
Господ Исус Христос, че макар и да
беше богат, заради вас Той стана беден,
за да станете вие богати чрез Неговата
бедност“ (2 Коринтяни 8:9, НКJV)

Служенето е начинът, по който човек управлява това, което му е поверено.

В контекста на Второто послание на Павел до коринтяните стопанисването се отнася до конкретен проект на апостола: езическите църкви да съберат средства, за да помогнат на църквата в Ерусалим, която преживяваше много трудни времена.

Коринтяните вече се бяха ангажирали да помогнат и приближаваше моментът, в който този ангажимент трябваше да бъде превърнат в действие. Църквите в Македония вече бяха започнали да участват. Павел не се интересуваше от сумата на парите, а по-скоро от мотивацията и ентузиазма, с които вярващите щяха да се включат в тази възможност да отговорят на благодатта, която бяха получили.

Произходът на понятието „управление“:

Примерът на Исус

Отговорът на получената благодат

Как да практикуваме стопанисването:

Правилно планиране

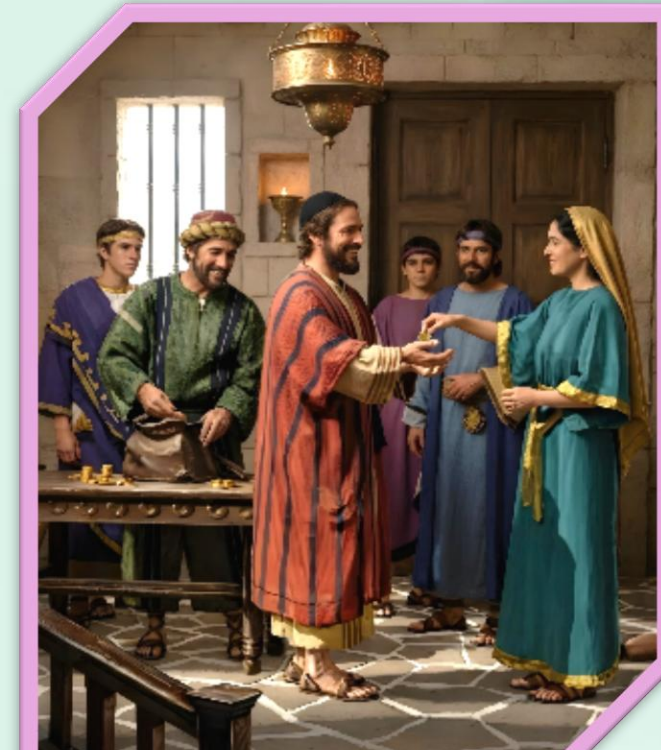
Правилно отношение

Резултати от стопанисването:

Единството на църквата

ПРОИЗХОДЪТ НА СТЮАРДШИП

ПРИМЕРЪТ НА ИСУС

„Защото знаете благодатта на нашия Господ Исус Христос, че макар да беше богат, заради вас стана беден, за да станете вие богати чрез Неговата бедност.“
(2 Коринтяни 8:9)

Каква е връзката между Божията благодат и щедростта? (2 Кор. 8:1-2)

Бог даде Своята благодат на църквите в Македония и те „избликнаха в богата щедрост“ (2 Коринтяни 8:2 NIV). И това е благодатта на Исус за тях и за нас:

И Той направи всичко това от любов към нас! (Йоан 15:13; Ефесяни 5:2; Галатяни 2:20; 1 Йоан 3:16).

Как ще отговорим на благодатта на Исус?

„Безплатно сте приели,
безплатно давайте“
(Мат. 10:8).

Макар че беше богат, той
стана беден
(2 Коринтяни 8:9)

Той напусна Небесата, за
да живее на Земята

Престана да управлява
Вселената, за да стане
дърводелец

Напусна безопасното
място, за да живее на
вражеска територия

Той замени царската
корона с трънен венец

ОТГОВОРЪТ НА ПОЛУЧЕНАТА БЛАГОДАТ

„И те надминаха нашите очаквания: първо се отдадоха на Господа, а след това, по Божията воля, и на нас“ (2 Коринтяни 8:5)

Обърнете внимание на отговора на македонците

Те получиха благодатта на Исус (2 Кор. 8:9)

Те се отдадоха на Исус (2 Кор. 8:5)

Те молеха за привилегията да помагат на другите (2 Кор. 8:4)

Въпреки бедността си, те даваха повече, отколкото можеха (2 Кор. 8:2-3)

Какво ни учи това?

Благодарност за Божията благодат (2 Кор. 9:15)

Исус даде всичко за нас. Нашата благодарност се изразява в желанието да се отдадем изцяло на Него.

Желание да споделяме Божиите благословения (2 Кор. 9:11а)

Ние даваме на другите, защото първо сме получили от Бога

Искрена любов (2 Коринтяни 8:24)

Щедростта е доказателство, че любовта обитава в сърцата ни

КАК ДА ПРИЛАГАМЕ
ОТГОВОРНОСТТА

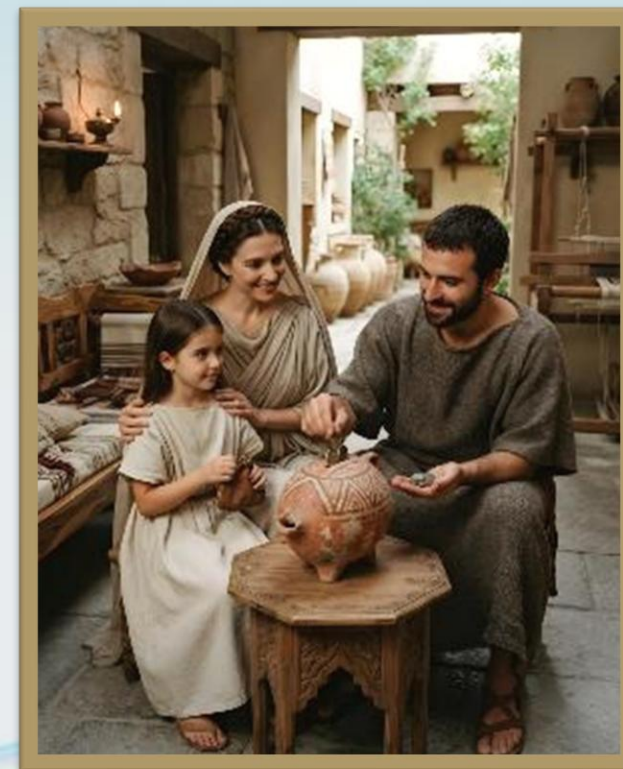
ПРАВИЛНО ПЛАНИРАНЕ

„Всеки от вас да дава според това, което е решил в сърцето си, не с неохота или под натиск, защото Бог обича радостния дарител.“
(2 Коринтяни 9:7)

Предложеният от Павел план беше да се събере специално дарение от църквите в Македония и Ахая (провинцията, в която се намираше Коринт), за да се помогне на църквата в Ерусалим (Рим. 15:26).

Когато апостолът предложи плана в Колоса една година по-рано, той беше посрещнат с ентузиазъм, въпреки че тогава не бяха поставени конкретни цели (2 Кор. 9:1-2). Все пак всеки член реши в сърцето си да дари конкретна сума (2 Кор. 9:7а).

При планирането на дарението всяко семейство трябва да прецени възможностите си и да си постави реалистични цели в съответствие с финансовото си състояние.

Друга точка, която Павел включва в плана си, е, че те не трябва да чакат, за да предадат всичко наведнъж, а по-скоро да заделят по малко всяка седмица, докато достигнат предложената сума (1 Кор. 16:2). По този начин, когато Павел пристигне, цялата дарителска сума може да бъде събрана с радост (2 Кор. 9:3-5).

ПРАВИЛНОТО ОТНОШЕНИЕ

„Защото свидетелствам, че те дадоха толкова, колкото можеха, и дори над възможностите си.
Изцяло по своя собствена инициатива“ (2 Коринтяни 8:3)

За да насърчи щедростта на колосяните, Павел им дава за пример Македония. В тези църкви братята бяха показали правилно и примерно отношение при даването на даровете си, защото дадоха...

с радост
(2 Кор. 8:2а)

Те се радваха, че могат да дават

с щедрост
(2 Кор. 8:2б)

Бедността им не беше пречка

с удоволствие
(2 Кор. 8:3)

Те го правеха доброволно и спонтанно

като привилегия
(2 Кор. 8:4)

Този акт им позволи да покажат своята любов към Бога и църквата

като акт на посвещение
(2 Кор. 8:5)

Неговата преданост към Бога доведе до неговата преданост към другите

РЕЗУЛТАТИ ОТ УПРАВЛЕНИЕТО

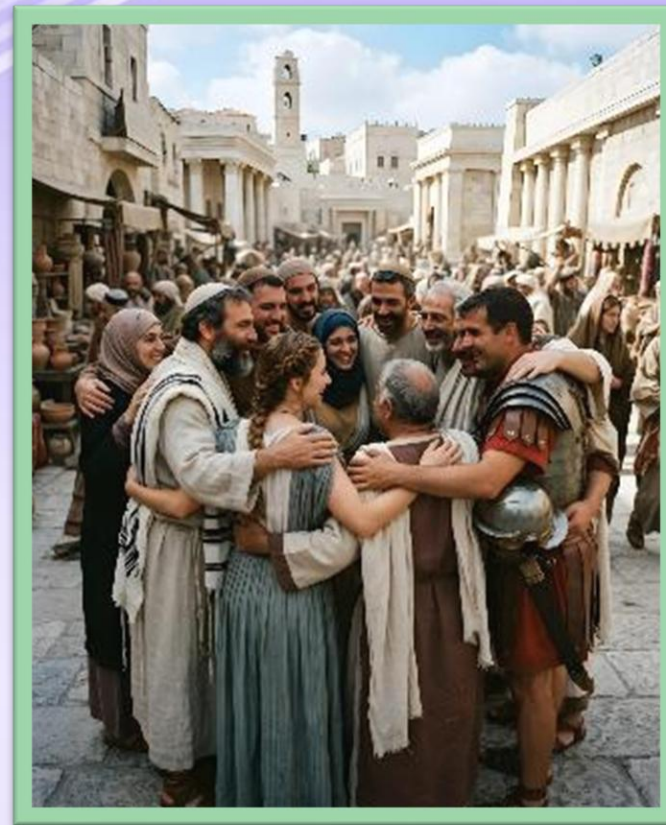
ЕДИНСТВОТО НА ЦЪРКВАТА

„Защото това служение не само задоволява нуждите на светиите, но и изобилства чрез много благодарности към Бога.“

(2 Коринтяни 9:12)

Приносът, който беше отнесен в Ерусалим, имаше и други положителни последици (2 Кор. 9:12).

Евреите и езичниците бяха свързани с връзки на помощ и благодарност (Рим. 15:26-27). По този начин беше постигната крайната цел на апостола: единство в църквата.

Друг положителен ефект е, че начинът, по който е било разпределено приношението, ни дава специален урок днес: всичко трябва да се върши по подреден начин и в съответствие с правилните процедури.

Павел назначи Тит да ръководи събирането, а църквите назначиха братя, които да му помагат в тази задача (2 Кор. 8:16-24). Нямаше друг подходящ начин да се събере и изпрати приноса в Ерусалим.

Местна църква

Конференция/Мисия/Съюз

Дивизия

Общо сдружение

„Божие дело трябва да се поддържа чрез десетък, дарения и приноси. Господ сега призовава да се използват средствата, които Той е поверил на Своите настойници. [...]

Господ Исус не изисква нищо повече от Своите последователи, отколкото Самият Той е извършил. Онези, които практикуват самоотричане и саможертва за Божията кауза, просто следват Неговия пример. Той събляк царската Си мантия и свали царската Си корона, и се оттегли от високото Си положение. Той стана беден, за да можем чрез Неговата бедност да придобием вечните съкровища. Той даде не само богатствата Си, но и самия Си живот в самоотричане и саможертва, за да премахне всяка пречка пред онези, които търсят вход в Божието царство.

[...] Господ Исус ни кани да станем съработници с Него. Той е собственик на всичко, което притежаваме, и има право върху него. Чрез готовността си да помагаме в Неговото дело, сега можем да покажем любовта си към Него.“

Е. Г. Уайт („The Upward Look“, 9 април)